

سُوَّةَ الذُّرِّيَّتِ مَكِّيَّةٌ هِيَ سِتُونَ آيَةً ثَلَاثٌ وَرُكُوعًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به اسم الله رحمان رحیم

وَالذُّرِّيَّتِ ذُرُورًا^۱ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا^۲ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا^۳ فَالْمُتَقَسِّمَاتِ

وذره کنندگان ذرات^۱ (شاهد است) * و حاملین بارها * و جریان دهندگان یسرا * و تقسیم کنندگان

(۱) در ساحه فیزیک (PHYSICS) ذره شدن ذره (ATOM) تحت مطالع میباشد. تا کی دوام میکند خدایمیداند.

أَمْرًا ④ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٍ ⑤ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ⑥ وَالسَّمَاءِ

امور * یقیناً آنچه شده وعده صادق است * و یقیناً دین میشود واقع * و سماء

ذَاتِ الْحُبُوكِ ⑦ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ⑧ يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ

دارد شبکه ها * هستید شما دارای قول مختلف * شود مُنْفَكُ از آن هر که

أُفِكًا ⑨ قَتَلَ الْخَرَّاصُونَ ⑩ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ⑪

شده مُنْفَكُ. * قتل شد خیال بافندگان * آنانکه هستند مستغرق سهوها *

(۱) روزیکه هر نفس جواب ده دین خود است. بیان میکند دین خود را. و باز خواست میشود از صداقتش به دین.

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ ۚ يَوْمَهُمْ عَلَى النَّارِ يُقْتَلُونَ ﴿۱۳﴾

میکنند سوال کی است یوم دین. * روزیکه آنها بر آتش میشوند آزمایش *

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهَا تُسْتَعْجِلُونَ ﴿۱۴﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ

ذائقه کنید فتنه خود را. اینست که بودید بر آن در عجله * یقیناً مردم متقی

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۗ لَا يُخْذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا

در جنات و چشمه ها * میکنند اخذ آنچه میدهد آنها را رب آنها. اینها بودند

قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ^ط ①۶ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ^و ①۷

قبل ازین محسنین. * بودند قلیل از شب در خواب * و

بِالْأَسْكَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ^و ①۸ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ^و ①۹

سحرگاهان بودند به استغفار * و در اموال آنها بودحقى بسائل و محروم *

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ^و ②۰ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ^و ②۱

و در زمین است آیات برای یقین داران^۱ * و در نفسهای شما. آیا ندارید بصیرت *

(۱) یکایک حق ثابت میشود: وسعت یافتن کائنات، پیدایش انسان، اهمیت آهن در زمین و خون و عضله و "آنزیم" ها و غیره.

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿۲۳﴾ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ

و در سماء است رزق شما و آنچه شدید وعده * و بر ب سماء و زمین یقیناً آن

لْحَقُّ مِثْلَ مَا أَنْتُمْ تَنْطِقُونَ ﴿۲۴﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ

حق است مثل آنکه میگوئید سخن. ^۱ * آیا رسیده بتو حدیث مهمانهای ابراهیم

الْمُكْرِمِينَ ﴿۲۵﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْكَ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٍ مُّسْكَرُونَ ﴿۲۵﴾

آن کسان مکرم. * وقتی داخل شدند بروی گفتند سلام. گفت سلام! "قوم ناآشنا" *

(۱) تکلم از معجزه های عظیم خلقت است، کمال شخص در ربط کلام اوست.

فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فِجَاءً بِعِجَالٍ سَمِيْنٌ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا

رفت نزد اهل خود و آورد گوساله فربه * کرد قریبش به آنها گفت چرا

تَأْكُلُوْنَ ﴿٢٧﴾ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ ۖ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ

نمیخورید؟ * کرد حس از آنها خوف. گفتند نکن خوف. و بشارتش دادند بغلامی

عَلَيْهِمْ ﴿٢٨﴾ فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي حَصْرَةٍ فَصَكَتُ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ

علیمی * شد مقابل همسر او بفریاد و زد بوجه خود و گفت عجوزه